

ת"פ 34301/07/19 - מדינת ישראל נגד פרוספר ביבי

בית משפט השלום בירושלים

תפ"ק 34301-07-19 מדינת ישראל נ' ביבי(אסיר)

ת"פ 21484-11-19 מדינת ישראל נ' ביבי(אסיר) ת"פ

38765-05-22 מדינת ישראל נ' ביבי(אסיר)

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עוה"ד מאיר לוברבאום
	תביעות ירושלים
נגד	
הנאשם	פרוספר ביבי
	ע"י ב"כ עוה"ד ורד בירגר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלושה כתבי אישום.

2. **ת"פ 34301-07-19 (התיק העיקרי)** - על פי עובדות כתב האישום, ביום 19.2.2019, נכנס הנאשם יחד עם אחר לחנות נוחות בהדסה עין כרם. הנאשם גנב מהמקום מכשיר פלאפון, אשר היה שייך למתלונן והיה מונח מתחת לקופה בחנות. הנאשם יצא מן החנות כשהפלאפון בידו ללא רשות בעליו. בגין כך, הורשע הנאשם בעבירת **גניבה** לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**חוק העונשין**).

3. **ת"פ 21484-11-19 (התיק המצורף הראשון)** - על פי עובדות כתב האישום, ביום 5.1.2019, בבית חולים הדסה עין כרם, גנב הנאשם קופסת סיגריות ומכשיר פלאפון של רופא העובד במקום. באותן נסיבות, נכנס הרופא לחדרו והבחין בנאשם כשהוא מחטט בתיקו. לאחר דין ודברים ביניהם, הבחין הרופא בפלאפון בכיסו האחורי של הנאשם. שוטר שהגיע למקום, ביצע חיפוש בנאשם ומצא תער בכיסו השמאלי האחורי של הנאשם. בגין כל אלה, הורשע הנאשם בעבירות של **גניבה** לפי סעיף 384 לחוק העונשין ו**החזקת סכין**, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

4. **ת"פ 38765-05-22 (התיק המצורף השני)** - על פי עובדות כתב האישום, הנאשם והמתלונן מכרים ותיקים. ביום 21.5.2022, נפגשו הנאשם וצ"ד עם המתלונן ברחוב שדה יצחק בירושלים. באותן נסיבות, שוחחו ביניהם הנאשם והמתלונן, וצ"ד החל לתקוף את המתלונן, תוך שהוא מכה בו באגרופים ובעיטות בכל חלקי גופו. בהמשך, הוציא הנאשם סכין יפנית מכיסו והצמיד אותה לגרונו של המתלונן. המתלונן הצליח להיזיז את ידו

של הנאשם, אך צ"ד המשיך להכות את המתלונן באגרופים ובעיטות. אז הנאשם שרט את המתלונן בכתפו באמצעות הסכין. המתלונן עזב את המקום והנאשם השליך את הסכין לשיחים. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו חתכים בכתפו של המתלונן. בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירות של **תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר**, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין ובעבירה של **החזקת סכין**, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

מהלך הדין

5. במסגרת ההליכים בתיקים שצורפו היה ניסיון לשלב את הנאשם בטיפול במסגרת בית משפט קהילתי, ואולם הניסיון לא צלח. בסופו של דבר, בשל התיק האחרון (התיק המצורף השלישי), נעצר הנאשם עד לתום ההליכים נגדו.

טיעונים לעונש

6. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה עמד על נסיבות המעשים וחומרתם. הוא עתר למתחם ענישה שבין 3 ל-9 חודשי מאסר בתיק העיקרי, ל-6 - 12 חודשי מאסר בתיק המצורף הראשון, ול-18 - 32 חודשי מאסר בתיק המצורף השני. עוד עמד ב"כ המאשימה על עברו הפלילי המכביד של הנאשם ועל המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו וביקש למקם את הנאשם במצטבר בחלק העליון של המתחמים ואף לחרוג מהם לחומרה, ולצרף לכך את הפעלת המאסרים המותנים, מאסר על-תנאי ופיצוי.

מאידך, עמדה הסניגורית על כך שהנאשם עשה ניסיון כן להשתלב בטיפול, ואולם בשל תאונת דרכים קשה שעבר אשר פגעה ביכולת ההתניידות שלו, לא הצליח להתמיד בטיפול ולכן נפלט מבית המשפט הקהילתי. הסניגורית סברה שבשל כך הוחמזה הזדמנות משמעותית ואף בלתי חוזרת לנאשם להשתלב בתהליך טיפולי. הסניגורית ביקשה שלא להחמיר עם הנאשם ולהסתפק בתקופת המאסרים המותנים ותקופת מאסרו.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

8. **אשר לערך המוגן** - בית המשפט העליון מתייחס בחומרה לגניבת טלפון בשל הפגיעה הגדולה בקניינו של אדם ובעיקר בחדירה לפרטיותו, כאשר מדובר בטלפון חכם. מפנה לפסקה 4 ברע"פ 6365/13 **קליינר נ' מ"י** (מיום 23.9.13). להבדיל, גם החזקת סכין נחשבת לעבירת פשע במדרג חומרה גבוהה (עד חמש שנות מאסר), שעצם החזקתה מלמדת על פוטנציאל הנזק הקטלני הגלום במעשה. בהקשר זה מפנה לרע"פ 40790/10 **ג'בשה נ' מ"י** (מיום 23.8.2010). עבירות אלימות פוגעות בשלום גופו ונפשו של האדם ובביטחון האישי

והציבורי כאחד, ופוטנציאל הנזק מביצוען הוא רב. בנסיבותינו, מידת הפגיעה בערך המוגן בכל אחד מהתיקים היא בינונית.

9. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אשר לתיק העיקרי - מדובר בניצול הזדמנות שבה נגנב הפלאפון, יש להניח מתוך מניע כלכלי שנועד לממן את ההתמכרות לסם. הנאשם כמכור, פעל במידה רבה מחוסר יכולת לשלוט בהתמכרותו, ואולם אין בכך כדי להמעיט מאחריותו למעשים. יש כיעור במעשים שבוצעו בבית חולים, מקום בו אליו מגיע הציבור לקבל טיפול ולהחלים ואמור לחוש בו בטוח; אשר לתיק המצורף הראשון - גם כאן בוצעה העבירה בבית חולים, תוך תעוזה והתעלמות מוחלטת מזכותו של אדם לפרטיותו ולאי נטילת חפציו. הנאשם פגע במעשיו ברופא, הפועל לילול כימים למען בריאות הציבור, ויש בכך כדי להדגיש את הכיעור שבמעשה ואת חומרתו. לא רק זאת, אלא שהנאשם היה מצויד בלהב סכין שפוטנציאל הנזק משימוש בה עלול להיות קטלני. כמובן שהנאשם אחראי למעשים, גם אם בוצעו על-מנת לממן את התמכרותו הקשה לסמים; אשר לתיק המצורף השני - מדובר בתיק חמור שבו שיח בין אנשים התדרדר עד מהרה לאירוע אלים ומסוכן, שעלול היה להסתיים במותו של המתלונן. אמנם הנאשם לא יזם את ההתנהגות האלימה, אך במקום להרחיק את צ"ד ולמנוע ממנו לפגוע במתלונן, הצטרף אליו, ואף הוסיף לכך ופגע במתלונן בסכין לאחר שהצמידה לצווארו, כשהסכנה מכך ידועה וברורה. אך בנס לא נגרם נזק גופני חמור יותר למתלונן. מדובר באירוע שבוצע בצוותא המבטא זלזול ואדישות מוחלטים לערך חיי אדם ולנורמות התנהגות בסיסיות. גם אם מדובר ב"ריב בין נרקומנים", אין לקבל התנהגות משולחת רסן ומסוכנת שכזו.

10. מדיניות הענישה הנוהגת - עבירות של גניבת טלפון מצדיקות הטלת עונש בין עבודות שירות למאסר בפועל. מפנה לעניין קליינר שצוטט לעיל וכן לרע"פ 4495/19 פלוני נ' מ"י (מיום 4.7.2019) שם הוטל עונש של 5 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות וגניבת טלפון מקטינים. הפסיקה בעבירות של החזקת סכין אגב ביצוע עבירות אלימות מגוונות, ותלויה בנסיבות כל מקרה ומקרה. בע"פ 7220/19 זגורי נ' מ"י (מיום 6.2.2020) גזר בית המשפט העליון 18 חודשי מאסר על מי שתקף יחד עם בני משפחה אחרים אח ורופא כשהוא מצויד בסכין, על בסיס מתחם שבין 10 ל-36 חודשי מאסר. כמובן שמדובר בנסיבות ובעבירות חמורות ממקורנו, מהן יש לגזור לקולא. בעפ"ג (מרכז) 54615-02-13 סטרובינץ נ' מ"י (מיום 18.4.2013) אושר מתחם שבין 3 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר לביצוע עבירות של איום בסכין ברקע של שכרות. העונש שם אינו רלבנטי בשל עבירות נוספות, אך המתחם בהחלט רלבנטי לענייננו. ברע"פ 3676/15 מחאג'נה נ' מ"י (מיום 8.6.2015) אושר מתחם שבין עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, לביצוע עבירה של החזקת סכין בכלא. שם הסתיים התיק במאסר בפועל משום שהנאשם לא נמצא כשיר לעבודות שירות. מתחם דומה נקבע גם ברע"פ 10124/16 אלימלך נ' מ"י (מיום 3.5.2018) שם הורשע נאשם בהחזקת סכין בבית חולים.

11. מתחם הענישה ההולם - בתיק העיקרי - המתחם ינוע בין חודש ועד 6 חודשי מאסר בפועל. בתיק המצורף הראשון - המתחם ינוע בין 3 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל. בתיק המצורף השני - המתחם ינוע בין 10 חודשי מאסר בפועל ל-20 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין

12. לקולה, הודאת הנאשם בשלושה כתבי אישום ומצבו הרפואי בעקבות תאונה שעבר והניסיונות שלו להשתלב בבית המשפט הקהילתי. לחומרה, עברו הפלילי המכביד מאוד והמועדות שלו לביצוע עבירות מאותו סוג (רכוש ואלימות תוך שימוש בסכין) תוך הצבת סיכון משמעותי לציבור, מבלי להשית ליבו למאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו. בשורה התחתונה, הנאשם אינו מורתע מן ההליכים הפליליים.

13. עיון בתסקירי שירות המבחן שהוגשו במסגרת בית המשפט הקהילתי מלמד על קורותיו של הנאשם וקשייו. הנאשם כבן 46, רווק ואב לארבע בנות הקטנה שבהן כבת 10, עמן אין לו קשר יציב, אם בכלל. הנאשם סיים 12 שנות לימוד למרות קשיים משמעותיים כבר בילדותו והתמכרותו לסמים היא ארוכת שנים. הוא ניסה להיגמל ואף החזיק מעמד תקופות קצרות, לאחר טיפול ב"רטורנו" וב"קרית שלמה", אך בסופו של דבר חזר לעשות שימוש בסמים. הנאשם שולב בבית המשפט הקהילתי במשך כ-8 חודשים, בין אוגוסט 2020 לאפריל 2021, ובתחילה נראה היה כי הוא עולה על פסי שיתוף פעולה. ואולם, אף טרם התאונה שעבר בחודש נובמבר 2020, חדל לשתף פעולה ואף היפנה אצבע מאשימה כלפי גורמי הטיפול והרשויות. יצוין, כי הנאשם נפצע קשה באותה תאונה, ונדרש למספר ניתוחים, והוא נותר עם נכות בפלג גופו התחתון. עוד בטרם נעצר בתיק האחרון, נשאל הנאשם ע"י כב' השופט צימרמן האם הוא מעוניין להשתלב בטיפול במרכז סגור, אך הוא סירב בתוקף. על-כן, אינני שותף לעמדת הסניגורית, כי במסגרת ההליכים שלפניי, לרבות בהליכי המעצר בתיק האחרון, הוחמצה הזדמנות לסייע לנאשם, וזאת נוכח עמדתו העקבית בנושא.

14. עברו הפלילי כולל 13 הרשעות קודמות ונשיאת עונשי מאסר לתקופה מצטברת של 7 שנים (84 חודשים). העבירות הן מתחום הרכוש, האלימות הקשה והסמים, ומאפיין חוזר בביצוע העבירות הוא השימוש שעושה הנאשם בסכין כדי לפגוע בזולתו. נדמה, כי אך בנס הסתיימו עד היום האירועים הפליליים בהם היה מעורב הנאשם ללא אובדן חיים. תלויים ועומדים נגד הנאשם שני מאסרים מותנים: האחד, מת"פ (טבריה) 24311-02-18 מיום 20.3.2018 של 5 חודשים בעבירות רכוש מסוג עוון שהוא חב-הפעלה (בעניינו, שתי עבירות גניבה נעברו לאחר מועד גזר דין זה) **(התנאי הראשון)**, ומת"פ (ירושלים) 5041-02-19 מיום 1.7.2019 של 4 חודשים, בין היתר בעבירה של החזקת סכין שהוא בר-הפעלה (כאן נעברה עבירה אחת לאחר מתן גזר הדין ואחת לפני מועד זה) **(התנאי השני)**.

15. המיקום במתחם - בשקלול כלל הנתונים הצריכים לעניין, יש מקום למקם את הנאשם בשיא המתחמים שקבעתי. עתירתו של ב"כ המאשימה להחמיר עם הנאשם מעבר למתחמי הענישה בשל טעמים של הגנה על הציבור (סעיף 40 לחוק) איננה משוללת יסוד, אך סברתי שאין מקום לאמץ גישה זו, בהינתן התוצאה הסופית לה הגעתי. סברתי, כי הצורך להגן על הציבור לטווח הארוך גובר על הרצון לסייע לנאשם בשיקום. לא סברתי שהתנהלות הנאשם בשנים האחרונות מעידה על רצונו הכן בשיקום, ואם אכן זהו רצונו, יתרת מאסרו תאפשר לו להשתלב בטיפול מתאים במסגרת שב"ס ולאחר מכן במסגרת רשות שיקום האסיר. **תשומת לב רשויות שב"ס מופנות לכך.**

גזירת הדין

16. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 38 חודשי מאסר בפועל בניכוי מלא של ימי מעצרו של הנאשם ע"פ חישוב שב"ס שיכריע;
- ב. מפעיל את המאסרים המותנים בת"פ 24311-02-18 ובת"פ 5041-02-19 - מדובר בתקופה של 9 חודשי מאסר, ממנה חודשיים במצטבר למאסרו הנוכחי, והיתרה בחופף. **בסה"כ ירצה הנאשם 45 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בכלל התיקים בהם הודה לפניי ע"פ חישוב שב"ס שיכריע.**
- ג. 9 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות מסוג פשע בתוך שלוש שנים משחרורו;
- ד. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש, למעט החזקת רכוש החשוד כגנוב, בתוך שלוש שנים משחרורו.

נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם ונסיבות חייו, לא מצאתי להטיל עליו רכיב כספי.

מורה על השמדת המוצגים.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשפ"ג, 21 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.